

OCHRANA PŘED POVODNĚMI

Marie Polešáková

Ochrana před povodněmi nabývá v kontextu s událostmi posledních let stále většího významu. V této souvislosti lze ukázat na některé dokumenty, které obsahují řadu kroků mimo jiné i ke zmírnění následků těchto živelních pohrom. Těmito dokumenty jsou Strategie ochrany před povodněmi v České republice, Politika územního rozvoje České republiky a Plán hlavních povodí. S ochranou před povodněmi souvisí také návrh připravovaného dokumentu Evropské unie – Směrnice Evropského parlamentu a Rady o vyhodnocování povodní a protipovodňových opatřeních.

Strategie ochrany před povodněmi v České republice

Povodně jsou přírodním fenoménem, kterému nelze zabránit. Jejich nepravidelný výskyt a variabilní rozsah nepříznivě ovlivňují vnímání rizik, která přinášejí, což komplikuje systematickou realizaci preventivních opatření. Povodně představují pro Českou republiku největší přímé nebezpečí v oblasti přírodních katastrof, neboť toto území nepatří mezi regiony, kde se projevují seismické a vulkanické děje anebo povětrnostní extrémy typu tornád a hurikánů. Povodně však jsou příčinou závažných krizových situací, které provázejí nejenom rozsáhlé materiální škody, ale rovněž ztráty na životech obyvatel postižených území a rozsáhlá devastace kulturní krajiny včetně ekologických škod.

Ochrana před povodněmi není nikdy absolutní. Lze však částečně omezit povodňové kulminační průtoky a ovlivnit časový průběh povodní. Stejně jako v řadě evropských zemí, které byly v průběhu 90. let postiženy rozsáhlými povodněmi, vyvolaly tyto situace pozitivní obrát ve vnímání významu povodňové ochrany v České republice. Tento posun byl navíc umocněn značným rozsahem finančních prostředků, které bylo nutno vynaložit, především z veřejných rozpočtů, k odstranění škod způsobených povodněmi.

Tyto povodňové situace i očekávané důsledky fenoménu globálního oteplení byly v evropských státech impulzem ke zpracování řady koncepčních dokumentů, které musí analyzovat příčiny i průběh povodní a navrhnout systémová opatření ke zlepšení úrovně povodňové ochrany. V rámci Evropské unie byly tyto situace dokonce podnětem formulování nové vodní politiky. Prakticky stejný vývoj je možné sledovat i v České republice. Na základě důkladného hodnocení povodňové katastrofy v roce 1997 uložila vláda v roce 1999 zpracovat strategii povodňové ochrany jako základ systémového přístupu v této oblasti a pro formulaci potřebných opatření. Strategie byla schválena usnesením vlády ČR č. 382 dne 19. dubna 2000 – tzn. před přijetím zákona č. 254/2001 Sb., o vodách.

Strategie je dokument, který na základě znalosti průběhů povodní a stávajících technických, organizačních a legislativních opatření formuluje návrhy a směry dalších možností k omezení jak rozsahu povodní, tak snížení jejich ničivých následků. Strategie vytváří rámec pro definování konkrétních postupů a preventivních opatření ke zvýšení systémové ochrany před povodněmi v České republice. Jejím cílem

je rovněž vytvořit základ pro rozhodování veřejné správy nejen při konkrétní realizaci opatření proti povodním, ale rovněž pro usměrňování rozvoje území. Kromě věcné náplně má i charakter obecně politického dokumentu, který usměrňuje činnost veřejné správy a ovlivňuje socio-ekonomické sféry života v České republice.

Významným úkolem Strategie je rovněž definovat rozsah odpovědnosti systému povodňové ochrany na úrovni stát – samospráva – občan. Opomenutí tohoto faktoru způsobuje nesprávné očekávání výhradní odpovědnosti státu, absenci účinné prevence na místní úrovni a omezenou iniciativu občanů.

Na základě provedených analýz povodňových situací v České republice i zahraničních zkušeností vychází Strategie z následujících zásad:

- pro efektivní omezení následků povodní je nejpodstatnější prevence,
- na zabezpečení realizace preventivních opatření ke snížení škodlivých následků povodní se musí podílet kromě státu také subjekty – ať na úrovni krajů, obcí anebo individuálních osob – vlastníků nemovitostí,
- efektivní preventivní opatření je nutné uplatňovat systémově v ucelených (hydrologických) povodích a s provázáním vlivů podél vodních toků,
- pro efektivní ochranu před povodněmi je třeba vycházet z kombinace opatření v krajině, která zvyšují přirozenou akumulaci a retardaci vody v území a technických opatření k ovlivnění povodňových průtoků,
- pro návrhy k ochraně před povodněmi je třeba využívat výstupy z moderních technologií matematického modelování (simulace) povodní, které zpřesňují vymezení rozsahu a průběhu povodní a zároveň dovolují posuzovat účinnost zvolených opatření podél celého vodního toku,
- s ohledem na charakter území a geografickou polohu České republiky je nezbytné řešit ochranu před povodněmi v mezinárodním kontextu, zejména v rámci stávajících mezistátních dohod o spolupráci v povodích vodních toků přesahujících hranice státu,
- vzhledem k finanční náročnosti je zabezpečení účinné ochrany před povodněmi víceletým procesem, kdy prioritou státního zájmu je podpora prevence oproti úhradě nákladů za škody způsobované povodněmi,
- Strategie je dokument s dlouhodobou platností otevřený pro doplňující návrhy, které budou reagovat na vývoj poznání a rovněž plnění navrhovaných opatření.

Poznámka:

Určitou slabinou přijaté Strategie je skutečnost, že se nepodařilo plně prosadit klíčovou zásadu preventivní ochrany před povodněmi – zabránit zvyšování potenciálu škod způsobených povodněmi a usilovat o jeho postupné snížení. Ve Strategii byla tato zásada změkčena na zatím první krok – omezení potenciálních škod. Tento ústupek byl důsledkem jednak zatím chybějících údajů, které by vyhodnocování potenciálních povodňových škod umožňovaly (vymezení záplavových území znamená jen linii v území, nikoliv zohlednění hloubky a rychlosti vody v tomto území), jednak i tlaku měst a obcí, které se při tehdy ještě nejasné legislativě obávaly přísných omezení možností jejich územního rozvoje. Přesto je Strategie první věcně politický dokument v oblasti ochrany před povodněmi schválený vládou v ČR. Vláda ČR rovněž uložila podávat pravidelné zprávy o plnění této Strategie.

Státní pomoc při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou

V závěru výše uvedené Strategie ochrany před povodněmi se poukazuje i na právní předpisy, přičemž základním právním předpisem je zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Je však poukázáno i na zákony, které by měly být přijaty, a v této souvislosti je vhodné uvést některé zákony, které s povodněmi úzce souvisejí a postupně byly po roce 2000 přijímány. Z organizačního hlediska lze uvést trojici zákonů, a to:

- Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Následně byl přijat stěžejní zákon, a to zákon č. 12/2002 Sb., o státní pomoci při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou a o změně zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících záko-

nů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o státní pomoci při obnově území) v platném znění. Na tento zákon navazuje prováděcí vyhláška č. 186/2002 Sb., kterou se stanovují náležitosti přehledu o předběžném odhadu nákladů na obnovu majetku sloužícího k zabezpečení základních funkcí v území postiženém živelní nebo jinou pohromou a vzor pověření osoby pověřené krajem ke zjišťování údajů nutných pro zpracování tohoto přehledu. Danou problematiku doplňuje nařízení vlády č. 399/2002 Sb., kterým se provádí zákon č. 12/2002 Sb.

Změny a zrušení územně plánovací dokumentace v případě povodní

Po katastrofálních povodních v roce 2002 byla přijata v září 2002 velmi důležitá novela stavebního zákona (zákon č. 422/2002 Sb.), která umožňuje orgánům územního plánování reagovat na situaci v povodněmi zasaženém území a mimo jiné byl doplněn § 31a¹⁾, který umožňuje v případě vzniku záplav orgánu územního plánování zrušit územně plánovací dokumentaci pro území dotčené záplavou.

Bezprostředně po povodních v roce 2002 byl rovněž zpracován **Program podpory aktualizace územně plánovací dokumentace obcí postižených povodněmi se zaměřením na protipovodňovou ochranu** (dále jen „program“), který vláda ČR vzala na vědomí svým usnesením č. 810 z 21. srpna 2002.

Cílem této podpory bylo umožnit rozvoj obcí na vhodných pozemcích, vytvořit podmínky pro realizaci protipovodňových opatření a úprav krajiny a předejít tomu, aby docházelo k nové výstavbě na pozemcích, které byly postiženy povodněmi.

Příjemci podpory byly obce, jejichž území bylo postiženo povodněmi, které mají schválenou nebo rozpracovanou územně plánovací dokumentaci, a které provedou její změny a upraví ji s ohledem na vymezené zátopové území.

V této souvislosti se nabízí upozornit na řadu nařízení vlády č. 394 až 398/2002 Sb.²⁾ vztahujících se k finanční pomoci při obnově bydlení po této katastrofální povodni. Finanční pomoc pro Českou republiku přineslo i přijetí nařízení Rady EU č. 2012/2002 z 11. listopadu 2002, kterým se ustavuje Fond solidarity Evropské unie.

1) § 31a V případě vzniku záplav může orgán územního plánování, který je příslušný ke schválení územně plánovací dokumentace, zrušit územně plánovací dokumentaci pro území dotčené záplavami (dále jen „vymezené dotčené území“). Orgán územního plánování současně rozhodne o pořízení změny územně plánovací dokumentace, která ve vymezeném dotčeném území zohlední důsledky záplav.

Pokud nadřízený orgán územního plánování má za to, že orgán územního plánování, který je příslušný ke schválení územně plánovací dokumentace, měl podle odstavce 1 zrušit územně plánovací dokumentaci, a neučinil tak, vyzve jej, aby do 30 dnů územně plánovací dokumentaci zrušil a současně rozhodl o pořízení její změny. Pokud tak orgán územního plánování, který je příslušný ke schválení územně plánovací dokumentace, v uvedené lhůtě neučiní, nadřízený orgán územního plánování platnost územně plánovací dokumentace pozastaví. Na základě toho orgán územního plánování, který je příslušný ke schválení územně plánovací dokumentace, neprodleně rozhodne o pořízení změny územně plánovací dokumentace.

2) Nařízení vlády č. 394/2002 Sb., o poskytnutí finanční pomoci v oblasti bydlení fyzickým osobám postiženým povodněmi v roce 2002, Nařízení vlády č. 395/2002 Sb., o poskytnutí finanční pomoci v oblasti bydlení fyzickým osobám nebo obcím postiženým povodněmi v roce 2002 na úhradu nákladů spojených s odstraněním stavby pro bydlení.

Nařízení vlády č. 396/2002 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou úvěru na úhradu části nákladů spojených s výstavbou bytu fyzickými osobami postiženými povodněmi v roce 2002.

Nařízení vlády č. 397/2002 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 396/2001 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení na opravy a modernizace bytů.

Nařízení vlády č. 398/2002 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 299/2002 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení ke krytí části úroků z úvěrů poskytnutých bankami právnickým a fyzickým osobám na opravy a modernizace nebo regenerace panelových domů.

Politika územního rozvoje České republiky

Politika územního rozvoje určuje ve stanoveném období požadavky na konkretizaci úkolů územního plánování v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech, zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území, a určuje strategii a základní podmínky pro naplňování těchto úkolů.

Politika územního rozvoje s ohledem na možnosti území koordinuje tvorbu a aktualizaci zásad územního rozvoje, tvorbu koncepcí schvalovaných ministerstvy (jde zejména o Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí) a jinými ústředními správními úřady a záměry na změny v území republikového významu a stanoví úkoly zajišťující tuto koordinaci.

Politika územního rozvoje je závazná pro pořizování a vydávání zásad územního rozvoje, územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území.

Dále ustanovení § 32 nového stavebního zákona č. 183/2006 Sb. obsahuje mimo jiné, že politika územního rozvoje stanoví republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území.

V reakci na letošní povodně (2006) byl upraven text jedné z priorit: „*Vytvářet podmínky pro preventivní ochranu území před potenciálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod. Zejména zajistit územní ochranu ploch potřebných pro umístění opatření na ochranu před povodněmi a pro vymezení území určených k rozlivům povodní. Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích jen ve výjimečných případech a zvláště zdůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.*“

Politika územního rozvoje byla schválena usnesením vlády České republiky č. 561 dne 17. května 2006, text této politiky je k dispozici na webových stránkách MMR. Tento nový strategický dokument bude provázán na zpracováváný Plán hlavních povodí (Labe, Morava, Odry), u něhož protipovodňová ochrana bude tvořit důležitou součást.

Plán hlavních povodí

Ochrana před povodněmi a dalšími škodlivými účinky vod je jedním ze tří hlavních témat, kterými se zabývá projednávaný Plán hlavních povodí jako strategický dokument vymezující rámec hospodaření s vodním bohatstvím v České republice. Výraznou odlišností při zpracování problematiky ochrany před povodněmi v tomto dokumentu je podstatně větší důraz věnovaný v něm preventivní ochraně. Navrhovaná opatření jsou směřována k tomu, aby do prevence byla zavedena systematičnost a příprava preventivních opatření byla provázána s již zavedeným systémem záchrany při vzniku povodňových situací.

Hlavními podklady, o které se opírají návrhy na opatření ke zlepšení ochrany před povodněmi, jsou vedle již

známé Strategie ochrany před povodněmi pro území ČR, přijaté usnesením vlády č. 382 z 19. dubna 2000 a Koncepce ochrany obyvatelstva do roku 2006 s výhledem do roku 2015 (usnesení vlády č. 417 z roku 2002 a usnesení vlády č. 21 z roku 2005), také Akční plány a programy ochrany před povodněmi pro mezinárodní povodí Labe, Odry a Dunaje. Tyto akční plány nebo programy byly přijaty příslušnými mezinárodními komisemi pro ochranu Labe 23. října 2003, pro Odru 5. prosince 2003 a pro Dunaj 13. prosince 2004. Významnými podklady pro návrhy na opatření zařazená do Plánu hlavních povodí ČR byly výsledné zprávy vyhodnocení povodňových situací z července 1997 a ze srpna 2002, přijaté usneseními vlády č. 700 z 26. října 1998 a č. 76 z 21. ledna 2004.

Plán hlavních povodí ČR musí být schválen nejpozději do 22. prosince 2006, což vyplývá ze zákona č. 254/2001 Sb., o vodách.

Velmi aktuálním podkladem je i připravovaná evropská směrnice k povodňové ochraně, jejíž schválení se předpokládá v první polovině roku 2007.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady o vyhodnocování povodní a protipovodňových opatřeních

Rada Evropské Unie, Brusel 20. ledna 2006 (07.02)
– Interinstitucionální spis 2006/0005 (CNS) 5540 06 ENV CODES 58 – z pracovního znění návrhu této Směrnice lze uvést následující skutečnosti.

Cílem této směrnice je omezovat a řídit rizika spojená s povodněmi z důvodu ochrany zdraví lidí, životního prostředí, infrastruktury a majetku.

V letech 1998 až 2004 zaznamenala Evropa přes 100 velkých povodní včetně katastrofálních povodní podél řek Dunaj a Labe v roce 2002. Tyto povodně způsobily přibližně 700 úmrtí, přibližně půl milionu osob přišlo o přístřeší a pojištěné hospodářské ztráty dosáhly přinejmenším 25 miliard EUR. V důsledku povodní, ke kterým došlo během léta 2005 v Rakousku, Bulharsku, Francii, Německu, Rumunsku a na dalších místech, byla tato čísla ještě vyšší.

Hodnota majetku ohroženého povodněmi může být obrovská a může zahrnovat obydlí v soukromém vlastnictví, dopravní infrastrukturu a infrastrukturu veřejných služeb, obchodní a průmyslové podniky a zemědělskou půdu. Více než 10 milionů lidí například žije v oblastech ohrožených extrémními povodněmi podél Rýna, kde potenciální škody způsobené povodněmi činí 165 miliard EUR. Celková odhadovaná hodnota hospodářských aktiv nacházejících se do 500 metrů od evropského pobřeží, včetně pláží, zemědělské půdy a průmyslových zařízení, v současné době dosahuje výše 500 až 1 000 miliard EUR³⁾. Vedle hospodářských a sociálních škod mohou mít povodně vážné dopady i na životní prostředí, např. v případě zaplavení čistíren odpadních vod nebo továren, ve kterých se nachází velké množství toxických chemických látek. Povodně mohou rovněž poničit mokřadní oblasti a omezit biologickou rozmanitost.

3) EUrosion: <http://www.euroesion.org>

Ke zvyšování rizika povodní v Evropě a větším hospodářským škodám vedou dva trendy. Za prvé se rozsah a četnost povodní v budoucnosti pravděpodobně zvýší v důsledku změny klimatu, nevhodné správy vodních toků a výstavby v záplavových územích. Za druhé se kvůli počtu lidí a hospodářských aktiv nacházejících se v záplavových územích značně zvýšila zranitelnost.

Společenství má tradici právních předpisů v oblasti životního prostředí, které se týkají jakosti vody, otázkou povodní a dopadu změny klimatu na povodňová rizika se však ještě nezabývalo. Rámcová směrnice o vodě 2000/60/ES⁴⁾ zavedla zásadu přeshraniční koordinace povodí s cílem zajistit dobrou jakost všech vod, ale nestanovila cíle ohledně řízení povodňových rizik.

• **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Evropská výzkumná politika podporuje od začátku 80. let výzkum různých složek řízení povodňových rizik prostřednictvím série rámcových programů. Šestý rámcový program podporuje doposud největší výzkum EU týkající se povodní „FLOODsite“⁵⁾, který rozpracovává integrovanou analýzu povodňových rizik a metody jejich řízení. Sedmý rámcový program, který je v návrhu, bude dále podporovat výzkum vyhodnocování a řízení povodňových rizik.

Evropská regionální politika financuje investice, které zahrnují opatření spojená s povodněmi (strukturální fondy a Fond soudržnosti). Specifický finanční nástroj pro záchranná opatření v případě závažné katastrofy nabízí Fond solidarity. Jakožto součást prevence rizik budou podle navrhovaných nařízení politiky soudržnosti pro období 2007 až 2013 opatření spojená s povodněmi nezbytná.

Reformovaná společná zemědělská politika přispěje k ochraně před povodněmi prostřednictvím mechanismů oddělování a podmíněnosti. Opatření spojená s povodněmi (příprava a plánování plus operativní opatření) jsou zahrnuta mezi činnosti způsobilé k využití podpory i v nařízení o rozvoji venkova přijatém v roce 2005⁶⁾.

• **Shrnutí navrhovaných opatření**

Cílem navrhované směrnice je omezovat a řídit rizika spojená s povodněmi z důvodu ochrany zdraví lidí, životního prostředí, infrastruktury a majetku. Stanoví mapování povodňových rizik pro všechny oblasti s významným rizikem povodní, koordinaci činností v rámci povodí ležících na území více států a vytvoření plánů řízení povodňových rizik postupem, při němž mají strany široké zastoupení. Vzhledem k tomu, jak je EU rozmanitá geograficky, hydrologicky a z hlediska struktury lidských sídel, poskytuje navrhovaná směrnice členským státům možnost pružného přístupu při stanovení požadované úrovně ochrany, opatření, která mají být učiněna k dosažení této úrovně ochrany, a časových plánů pro provádění plánů řízení povodňových rizik.

Navrhovaná směrnice a opatření k jejímu provedení jsou úzce spojeny s prováděním rámcové směrnice o vodě. Komise navrhuje plně sladit organizační a institucionální hlediska a načasování obou směrnic, a to podle oblastí povodí, příslušných orgánů a výboru ustaveném rámcovou směrnicí o vodě. Časové plány jsou plně sladěny⁷⁾ a úzká koordinace veřejných konzultací bude tedy rovněž zajištěna. Jakmile bude navrhovaná směrnice o povodních přijata, bude potřeba provádění obou směrnic, jejichž cíle se doplňují, úzce koordinovat. Dále je plně sladěno podávání zpráv členskými státy a členské státy smejí zahrnout plány řízení povodňových rizik do plánů povodí. Z toho plyne, že některá hlediska, která uvádí rámcová směrnice o vodě, budou mít důsledky pro obsah map povodňových rizik a plánů jejich řízení.

• **Rozpočtové důsledky**

Třebaže provádění a financování politiky v oblasti životního prostředí zpravidla patří mezi práva a povinnosti členských států (čl. 175 odst. 4 Smlouvy o ES), má Společenství řadu různých mechanismů financování, které lze použít na podporu ochrany před povodněmi, např. v rámci politiky výzkumu, politiky soudržnosti, zemědělské politiky a politiky rozvoje venkova. Opatření a iniciativy spojené s povodněmi jsou způsobilé jak podle platných právních předpisů v oblastech těchto politik, tak podle právních předpisů navržených na období 2007 až 2013. Tento návrh však nebude mít žádný finanční dopad mimo okruh návrhu, které již Komise přijala.

Kapitoly ve výše uvedeném dokumentu jsou členěny následujícím způsobem:

Kapitola I: Obecná ustanovení

Kapitola II: Předběžné vyhodnocení povodňových rizik

Kapitola III: Mapy povodňových rizik

Kapitola IV: Plány řízení povodňových rizik

Kapitola V: Koordinace se směrnicí 2000/60/ES, informování veřejnosti a účast veřejnosti

Kapitola VI: Prováděcí opatření a změny

Kapitola VII: Zprávy a závěrečná ustanovení

Závěr

Jak vyplývá z obsahu tohoto článku, je snahou jak naší republiky, tak i Evropské unie řešit a koordinovat ochranu před povodněmi, a to tak, aby byly minimalizovány negativní důsledky povodňových živelních událostí. Čas ukáže, zda přijatá opatření budou dostatečná resp. zda splní potřebná očekávání, nebo zda bude třeba přijmout ještě i další dokumenty. V této souvislosti je možné zmínit i mezinárodní projekty, např. ELLA a OderRegio, které jsou blíže charakterizovány v samostatných statích tohoto tematického čísla časopisu.

4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, Úř. věst. L 327, 22.12.2000.

5) <http://www.floodsite.net>

6) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro

rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), Úř. věst. L 277 21.10.2005.

7) Všechny termíny v rámcové směrnici o vodě se vztahují k 22. prosinci, tedy ke dni, kdy vstupuje v platnost.

Použité zdroje:

- [1] *Strategie ochrany před povodněmi pro území České republiky*, schválená usnesením vlády ČR č. 382 ze dne 19. dubna 2000.
- [2] *Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.*
- [3] *Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.*
- [4] *Narižení Rady EU č. 2012/2002 z 11. listopadu 2002, kterým se ustavuje Fond solidarity Evropské unie.*
- [5] Rada Evropské unie, Brusel 20. ledna 2006 (07.02) – Interinstitucionální spis 2006/0005 (CNS) 5540 06 ENV CODES 58 – *Směrnice Evropského parlamentu a Rady o vyhodnocování povodní a protipovodňových opatřeních.*
- [6] *Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).*
- [7] *ELLA – Nadnárodní strategie – Právní předpisy v oblasti preventivní ochrany před povodněmi metodami územního plánování a právní předpisy související a navazující – Národní studie České republiky.*
- [8] POLENKA, E. *Co navrhuje Plán hlavních povodí k ochraně před povodněmi a proč?* Urbanismus a územní rozvoj, 2006, roč. IX., č. 5, ISFN 1212-0855.

*Ing. Marie Polešáková, Ph.D.
Ústav územního rozvoje*

ENGLISH ABSTRACT

Protection against Floods, by Marie Polešáková

In the context of the recent events, flood protection becomes more and more important. In relation to this, there are some important documents containing measures to reduce the impact of these natural disasters, such as the *Strategy of Protection against Floods in the Czech Republic*, the *Spatial Development Policy*, and the *Plan of Major River Basins*. Also related to flood protection, an EU document is being prepared: the European Parliament and Commission Guidelines for the rating of floods and flood protection measures.